ČESKÁ UNIE SPORTU

Sportovní kluby v Česku 2026

Výsledky průzkumu
České unie sportu

Podmínky fungování klubů
a práce s dětmi a mládeží

2 331

zapojených sportovních klubů
a tělovýchovných jednot

Celostátní průzkum 2026

Jak číst výsledky průzkumu

Publikace představuje výsledky průzkumu České unie sportu z roku 2026, do kterého se zapojilo 2 331 sportovních klubů a tělovýchovných jednot z celé České republiky. Zaměřuje se na podmínky jejich každodenního fungování a na práci s dětmi a mládeží. Propojuje souhrnné výsledky šetření s konkrétními zkušenostmi lidí, kteří zajišťují tréninky, vedení klubů, správu sportovišť a potřebnou administrativu. Uvádí take vzorky z vice než 1000 komentářů, kterými respondenti dobrovolně doprovodili jimi uváděná data a svoji aktuální situaci.

Co v publikaci najdete

Dokument je rozdělen do osmi tematických kapitol. Úvodní část se věnuje dostupnosti kvalifikovaných trenérů, jejich odměňování a roli rodičů při vedení dětských oddílů. Následuje pohled na předsedy klubů a další dobrovolníky, na jejich pracovní zátěž a na hledání nástupců. Finanční kapitoly popisují zajištění běžné činnosti, rostoucí náklady i možnosti provozu, údržby a obnovy sportovišť.

Další části se zaměřují na psychickou odolnost dětí, jejich soustředění a zvládání sportovních nároků. Sledují také administrativu spojenou s chodem klubů a proměny dětské a mládežnické členské základny. Závěrečná kapitola vysvětluje význam programu Můj klub a obtíže, které přináší nejistota ohledně výše podpory a termínů jejího vyplacení.

Jak číst grafy a komentáře

Grafy zachycují odpovědi klubů na jednotlivé otázky. Procenta je proto třeba vztahovat ke konkrétní otázce a k odpovídajícím organizacím. Výsledky nelze automaticky přepočítávat na počet dětí či sportovců. U některých témat je zařazeno také srovnání s dřívějšími roky, které pomáhá sledovat vývoj v čase.

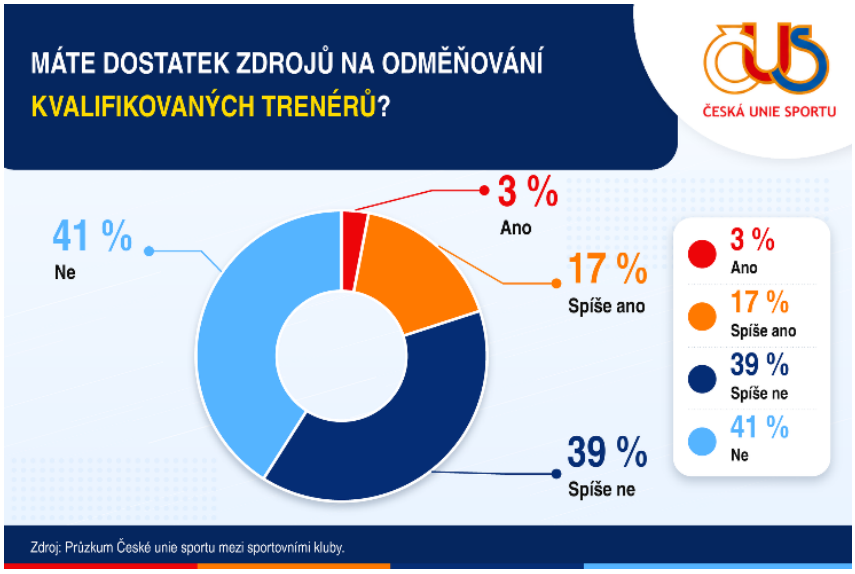
Souhrnné výsledky doplňuje výběr autentických komentářů uvedených pod názvy jednotlivých klubů. Tyto výpovědi zachovávají osobní pohled respondentů a ukazují, jak se popisované potíže promítají do konkrétního tréninku, klubového rozpočtu nebo práce dobrovolníků. Mohou zachycovat i zvlášť náročné situace; samostatný komentář nevypovídá o četnosti daného problému mezi všemi kluby.

Zjištění je užitečné číst ve vzájemných souvislostech. Nedostatek financí ovlivňuje možnosti zaplatit trenéry, personální kapacity určují rozsah práce s dětmi a administrativní požadavky ubírají čas lidem, kteří klub vedou. U členské základny je přitom potřeba rozlišovat mezi celkovým počtem členů, příchodem nových dětí a jejich ochotou věnovat se pravidelnému či soutěžnímu sportu.

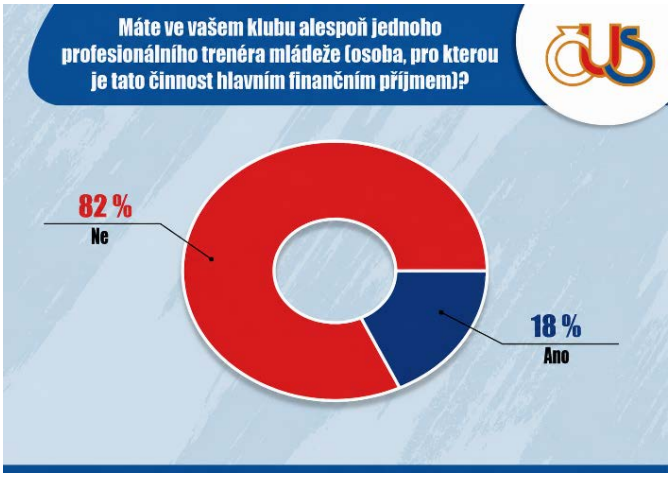
Publikace je určena samosprávám a institucím rozhodujícím o rozsahu, výši a zaměření podpory sportu. Nabízí přehled oblastí, v nichž kluby potřebují finanční pomoc a společenskou podporu. Poskytuje konkrétní zkušenosti z praxe pro debaty o dostupnosti sportu, o podmínkách pro dobrovolníky, budoucnosti dobrovolníků ve sportu, o rozvoji sportovní infrastruktury a o dlouhodobém plánování činnosti a nastavení lokálních, regionálních strategií, včetně státní, v oblasti sportu.

1. Klubům chybějí trenéři. Většinu si nemohou dovolit profesionálně zaplatit

Nedostatek trenérů patří podle letošního průzkumu České unie sportu mezi největší personální problémy českých sportovních klubů. Celkem 80 % klubů uvádí, že nemá dostatek finančních prostředků na kvalifikované trenéry. U 82 % klubů navíc nepůsobí ani jeden profesionální trenér mládeže, pro kterého by byla trenérská činnost hlavním zdrojem příjmů. Více než polovina klubů (54 %) je proto při práci s dětmi ve většině případů odkázána na trenéry z řad jejich rodičů.

Otevřené odpovědi klubů ukazují, že nedostatek trenérů úzce souvisí především s jejich finančním ohodnocením a časovou náročností práce. Řada trenérů se dětem věnuje vedle svého běžného zaměstnání, ve volném čase a za symbolickou odměnu, případně zcela zdarma. Kluby přitom upozorňují, že takový model je dlouhodobě obtížně udržitelný. Například FBC Liberec popisuje, že většina trenérů má vlastní zaměstnání a dětem se věnuje ve volném čase za drobnou odměnu; klub nemá prostředky, aby je mohl zaměstnat na plný úvazek. V Chomutově zase jeden z klubů uvedl, že všichni jeho trenéři a činovníci v roce 2025 pracovali bez nároku na honorář, aby klub nemusel zvýšit členské příspěvky dětem.

Významnou část trenérské základny proto tvoří rodiče sportujících dětí. To ale podle klubů přináší další problém – jejich působení bývá často pouze dočasné. Jakmile dítě přestane v klubu sportovat, odchází mnohdy i jeho rodič-trenér. TJ Velké Bílovice tuto zkušenost shrnuje slovy: „Trenéři převážně z řad rodičů, když dítě skončí, končí i trenér.“ Sportovní klub Jihlava podobně upozorňuje, že trenéry jsou často rodiče dětí „na přechodnou dobu“ a chybějí lidé, kteří by se trénování věnovali dlouhodobě a profesionálně.

S tím souvisí také kvalifikace a vzdělávání trenérů. Dobrovolníci a rodiče, kteří trénují vedle svého zaměstnání, podle některých klubů nemají dostatek času ani motivace absolvovat další vzdělávání. TJ Liblice například upozorňuje, že když se trenérem stane rodič, často nemá čas na vzdělávání, zatímco kvalifikovaní trenéři mohou odcházet do větších klubů za lepšími podmínkami.

Nejsilnější reakce klubů, kterým schází trenéři

FK Slavia Opava
V rámci sportovní činnosti máme kritický nedostatek trenérů, reálně budeme muset zrušit týmy školičky a mladší přípravky pro nedostatek trenérů. Dnes trenéři odmítají svůj čas věnovat cizím dětem 16x v měsíci a už vůbec ne za symbolické finanční ohodnocení.

TJ Miroslav
Například já, jako dobrovolník a rodič se trénování věnuji už 10 let a jsem z toho už unavená, ale není kdo by to převzal i přes veškeré úsilí a snahy někoho sehnat.

TJ Baník Horní Město
Nynější starší přípravku dělám vyloženě kvůli tomu, že ji nemá kdo trénovat. V našem klubu jsem jediným trenérem s licencí. V klubu máme 49 dětí 4-19 let ve třech kategoriích, ve zkratce je tedy dětí dostatek, paradoxně se o ně nemá kdo starat.

TJ Sokol Němčice
Po pokrytí materiálu a údržby dokážeme ohodnotit trenéry odměnou 30,-/hod, což je v době minimální mzdy 134,-/hod spíše komické. Bohužel je to ale realita. Naše unikátní práce s mládeží tak je závislá na práci tatínků a maminek takřka bezplatně.

TJ Sokol Roztoky u Jilemnice
V našem klubu se nejvíce potýkáme s obsazením týmů trenéry a celkovým složením týmů (družstev). Bereme toho kdo má ruce a nohy, kvalita nerozhoduje.

Klub tradičního karate Tábor
Funkci hlavního trenéra vykonávám bezplatně a snažím se zajistit dostatek finančních prostředků na chod klubu abych nemusel zdražovat členské příspěvky a neudělal tak možnost navštěvovat tréninky pro sociálně slabší rodiny nedostupnou. Některým dětem cenu snižuji na minimum dle požadavku agentury sportu.

TJ Lokomotiva Chomutov
Všichni naši trenéři a činovníci v roce 2025 pracovali bez nároku na honorář, aby se nemusely navyšovat členské příspěvky dětí.

TJ Astra Zahradní Město
I při snaze vychovat trenéry z vlastních řad, nemůže oddíl kolikrát konkurovat ani brigádám v McDonald. U dospělých trenérů stavíme především na dobrovolnosti - rodiče, ale to není udržitelné. Většinou skončí když jejich dítě dosáhne dospělosti nebo s daným sportem skončí. Pak zbývá pár srdcařů, kteří oddíl táhnou na úkor svého volného času, kdy v případě odměny se jedná o opravdu v minimální částku, např. 5 - 10 tis za celý rok.

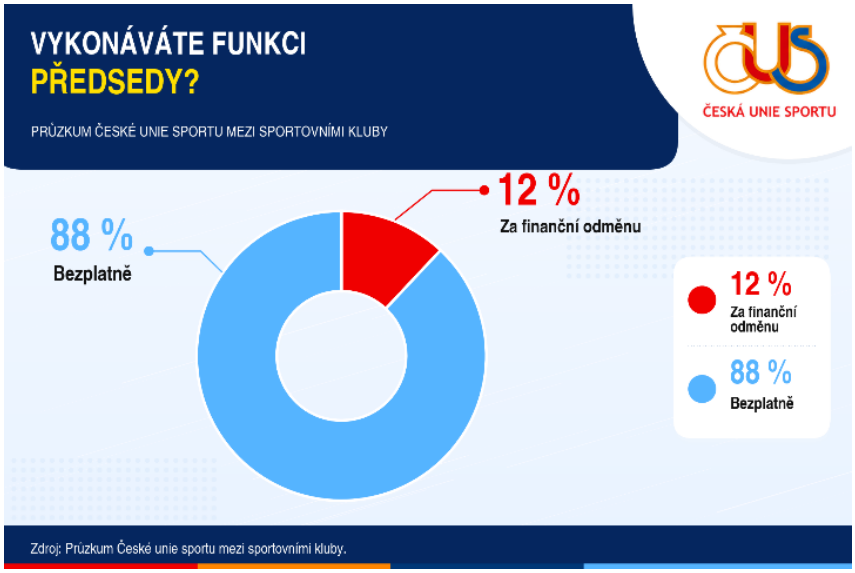
Sport Judo Litoměřice
Léta jsme měli profesionální trenéry pro přípravu mládeže. Díky nedostatku financí (dotací od svazu) trenéři museli nastoupit do běžného zaměstnání a trénují jen na dohodu s minimální odměnou.

FBC Rytíři
Největším problémem je nedostatečné personální obsazení. Chybí kvalitní trenéři a ty jenž máme se mohou rozkrájet.

Plus dalších 343 obdobných komentářů

2. Kluby nemají kdo řídit. Předsedové pracují zdarma a nástupci chybějí

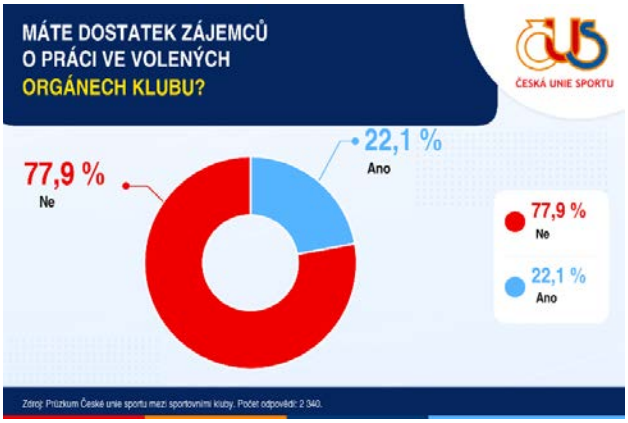
České sportovní kluby se stále výrazněji potýkají nejen s nedostatkem trenérů, ale také lidí ochotných převzít odpovědnost za jejich vedení a každodenní fungování. Podle letošního průzkumu České unie sportu vykonává 89 % předsedů klubů svoji funkci bezplatně. Zároveň 78 % klubů uvádí, že nemá dostatek zájemců o práci ve volených orgánech klubu.

Otevřené odpovědi ukazují, že problém se netýká pouze samotných předsedů nebo členů výborů. Klubům ubývají dobrovolníci prakticky ve všech oblastech – od administrativy a organizace soutěží přes údržbu sportovišť až po pořádání akcí. Často tak stále více povinností zůstává na několika málo lidech. Například Tělovýchovná jednota Topolná uvádí, že běžný provoz klubu mimo trenérskou činnost dnes zajišťují pouze čtyři členové, zatímco dříve se na něm podílelo až dvanáct lidí. Stejná skupina přitom zajišťuje také turnaje, ples nebo další společenské akce.

Výrazným problémem je časová náročnost dobrovolnické práce a množství odpovědnosti, které na vedení klubů dopadá. Funkcionáři ji zpravidla vykonávají vedle svého zaměstnání a rodiny. Někteří předsedové popisují, že ve skutečnosti zastávají několik funkcí současně. Předseda TJ Sokol Nelešovice například vede klub už 21 let bezplatně a vedle funkce předsedy podle svých slov zastává role organizátora, trenéra, hráče nebo se podílí na úklidu. Zároveň upozorňuje na množství administrativy spojené například s několika dotačními žádostmi ročně.

Podobnou zkušenost popisuje předseda Tělovýchovné jednoty Holešov. Vedle svého běžného zaměstnání zajišťuje administrativu klubu, dotace a trénuje tři družstva. Rozsah práce pro klub přirovnává k plnému pracovnímu úvazku, který však vykonává zdarma. Dobrovolnické vedení klubů se tak v některých případech dostává na hranici toho, co jsou jednotlivci schopni dlouhodobě zvládat.

Z odpovědí zároveň vystupuje další závažný problém – chybějící generační obměna. Kluby upozorňují na stárnutí funkcionářů a malý zájem mladších členů převzít jejich práci a odpovědnost. TJ Sokol Hrabůvka například popisuje vysoký věkový průměr volených pracovníků a prakticky neexistující generační výměnu, protože mladší lidé nemají o bezplatné funkce zájem. TJ Sokol Chornice podobně uvádí, že většina současných dobrovolníků je staršího věku a mladí lidé se do činnosti spolku nezapojují ani tehdy, pokud v něm sami dříve sportovali.

Nejsilnější reakce klubů, kterým schází funkcionáři

Spolek volejbalu Hrušovany nad Jevišovkou
Chybí mi lidé, kteří jsou ochotni se podílet na celoroční činnosti spolku, mám obavy, že za 2 roky až mi skončí funkční období nenajdu nikoho, kdo by chtěl dělat předsedu po mě. Za ty roky co předsedu dělám toho už mám plné zuby. Obávám se, že s mým působením skončí i volejbal v Hrušovanech, neboť nik do po mě řízení spolku nepřevezme.

Spartak Rychnov
Administrativa spojená s vedením spolku je pomalu srovnatelná s vedením malé firmy, ale jak to mají dělat dobrovolníci jako já, kteří mají své vlastní zaměstnání a 3 děti? Je to neúnosné, ale nelze to ani nikomu předat, protože to nikdo nechce dělat.

Tenis klub Strakonice
Největší problém vidím v mém nástupnictví. V podstatě není možné najít za sebe do budoucna nástupce, který by jako klub bezplatně řídil ... vlastně i kdyby to mělo být úplatně.

Tělovýchovná jednota Sloup
Jsem ve funkci již poměrně dlouho a zatím nemám nikoho kdo by mě výhledově nahradil.
Nikomu se nechce mít zodpovědnost za všechno.

TJ Sokol Nelešovice
Předsedu dělám 21. rokem a celou tu dobu zdarma. Dělám od uklízečky, organizátora akcí, trenéra mládeže, hráče, až po předsedu, trenéra mužů reprezentace Národní házené, téměř vše. Lidi nejsou a peníze na lidi taky ne. Děláme tu činnost pouze srdcem a stát toho zneužívá.

Tělovýchovná jednota Holešov
Já dnes (posledních 10 let) při své běžné práci a ve svém osobním volnu vykonávám činnosti jako - administrace našeho TJ, vyřizuji dotace, trénuji 3 družstva, člověk využívá své prostředky pro klub (auto, čas ...), takže do klubu ještě nosí své peníze. Tento čas bere plný pracovní úvazek, který dělám zcela zdarma.

TJ Sokol Hrabůvka
Vysoký věkový průměr volených pracovníků klubu a nezájem z řad mladších (cca do 50 let) o volené funkce v klubu, vykonávané bezplatně. V podstatě není generační výměna dobrovolných pracovníků.

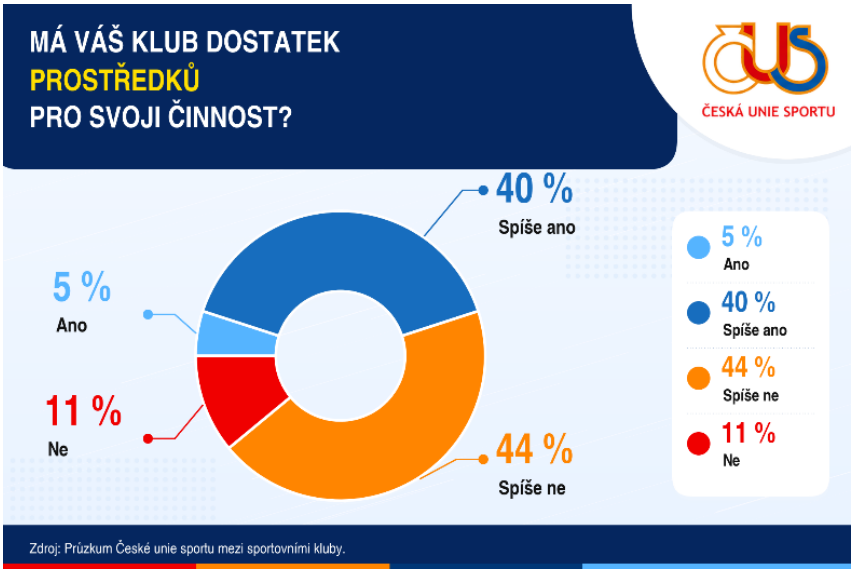
TJ Sokol Chornice
Chybí dobrovolníci, kteří by se zapojili do organizace sportovních aktivit a akcí pro širokou veřejnost. Většina stávajících dobrovolníků je již staršího věku. mladí se nechtějí zapojovat a i když své dětství a dospívání byli členové našeho spolku, v dospělosti už se nechtějí zapojit a podporovat spolek a ukončují členství.

Tělovýchovná jednota Topolná
Současný provoz klubu, mimo trenérskou činnost, zajišťují v podstatě pouze čtyři členové. V minulosti se přitom na těchto aktivitách podílelo až dvanáct osob.

Plus dalších 158 obdobných komentářů

3. Více než polovina klubů nemá dostatek peněz. Nejistota brzdí jejich další rozvoj

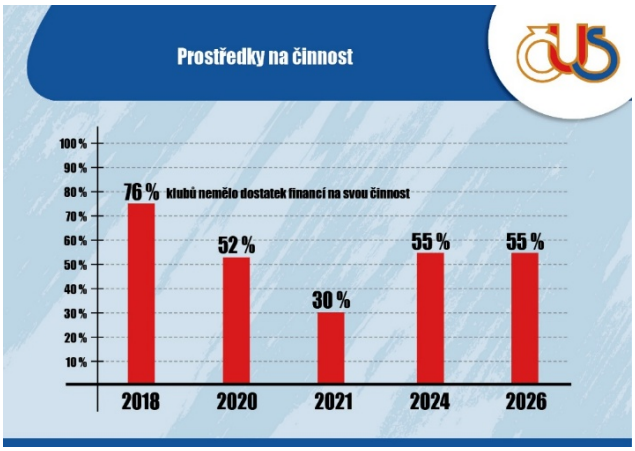
Financování zůstává jedním z největších problémů českého klubového sportu. Podle letošního průzkumu České unie sportu nemá 55 % sportovních klubů a tělovýchovných jednot dostatek prostředků na svoji činnost. Situace se přitom oproti období po vzniku Národní sportovní agentury výrazně zhoršila. V roce 2021 nedostatek financí uvádělo 30 % klubů, v roce 2024 už 55 % a stejný podíl zůstává i letos. Do průzkumu se zapojilo 2 331 klubů a tělovýchovných jednot z celé republiky.

Otevřené odpovědi ukazují, že problémem není pouze samotná výše příjmů, ale také rostoucí provozní náklady a nejistota, s jakými prostředky budou kluby během roku vůbec moci počítat. Opakovaně zmiňují zdražování energií, nájmů sportovišť, dopravy, ubytování, vybavení nebo údržby areálů. Některé zároveň upozorňují na pozdní rozhodování o dotacích, kvůli kterému obtížně sestavují rozpočty a nemohou dlouhodobě plánovat. TJ Kovofiniš Ledeč nad Sázavou například uvádí, že ji nejvíce trápí nejistota, zda dokáže získat peníze na další sezonu, soustředění a celoroční činnost. TJ Jiskra Humpolec zase spojuje finanční nestabilitu přímo s nemožností dalšího rozvoje klubu.

Významná část finančních problémů se týká provozu a obnovy sportovišť. Kluby platí energie, nájmy, běžnou údržbu a opravy, zároveň však často nemají prostředky na větší rekonstrukce nebo modernizaci. Česká unie sportu upozorňuje, že právě provoz a údržba letitých sportovních zařízení představují pro jejich vlastníky jednu z největších rozpočtových zátěží. Situaci podle ČUS zhoršilo také zrušení samostatného programu Provoz a údržba sportovišť. Například Spolek BC Chrudim shrnuje situaci jednoduše: dotace klesají, zatímco nájmy a energie rostou.

Nedostatek financí se zároveň přelévá přímo do sportovní činnosti. Klubům chybějí peníze na odměňování trenérů a dalších pracovníků, cestovné na soutěže, ubytování, vybavení nebo soustředění.

Výsledky průzkumu přitom naznačují, že se ekonomická situace klubů po výrazném zlepšení v roce 2021 vrátila zpět na úroveň před několika lety. V roce 2020 nemělo dostatek financí **52 %** klubů, po posílení přímé podpory prostřednictvím programu Můj klub jejich podíl klesl na **30 %**. Následná inflace, růst cen energií, nájmů, mezd i sportovního vybavení však podle ČUS reálnou hodnotu podpory postupně snížily.

Nejsilnější reakce klubů, kterým schází dostatek financí

Klub vodáků Jeseník
Na námi pořádané letní tábory nám město přestalo přispívat (dotace na akci) a tím se stala akce pro rodiče našeho regionu poměrně drahou - u více dětí než jedno téměř nedostupnou. Pokud se podaří získat dar, směřujeme jej na snížení ceny táborů, ne činnost klubu musíme získávat prostředky jiným způsobem.

AG-FIT Slovan
Potýkáme se s nedostatkem finančních prostředků na zaplacení profesionálního trenéra v gymnastických sportech. Trenér i po 35 letech praxe pracuje téměř za minimální mzdu. Jsme klub v malém městě a nemůžeme požadovat platby za tréninky v tak vysokých částkách jako kluby z velkých měst. Přišli bychom o část členů, protože někteří rodiče by větší sumu nebyli schopni, nebo ochotni zaplatit.

Plavecký Klub Hradec Králové
Finance, nedostatek trenérů, starý bazén a neochota města i kraje s tím něco dělat. V daleko menších městech staví nové bazény a u nás je problém. Pokud se bazén uzavře na opravu, nebude kde trénovat a tím pádem klub skončí.

SK VODOMÍLEK
Pokles finančních prostředků, jsme nuceni využívat různé formy sbírek, abychom mohli uskutečnit např. plavecké soustředění. Administrativní zátěž se zpracováním různých dotací. Vše děláme při zaměstnání.

AFK Hořín
Tím pádem nemáme dostatek prostředků na spolufinancování. Prostě vesnický klub si nemůže dovolit spolufinancování ve vyšších desítkách tisíc Kč, aby udržel chod klubu v běžném módu. Vážně se zabýváme převodem infastruktury pod obec.

Jezdecký oddíl Kněžmost
Lidi, kteří by se starali o koně za normální finanční odměnu , plat 40.000,- je pro nás nereálný, péče o koně je nutná 365 dni v roce, koně jsou strašně finančně náročný . Spíše jako rodina Oddil sponzorujeme, což nejde dělat dlouhodobě …

TJ Gumárny Zubří
Když vezmu finanční zdroje, tak cca. 20% jsou příspěvky, 15% je NSA Můj klub, 30% je příspěvek/dotace z města a zbytek, menší polovinu, musíme sehnat sami po sponzorech. Obcházet, prosit, žadonit, podbízet se, atd... A v poslední době je problém v tom, že mnoho tradičních sponzorů nám letos nedá ani korunu.

Spartak Hrdlořezy
Příspěvky se snažíme držet nízké, máme 6000,- na rok u mládeže.

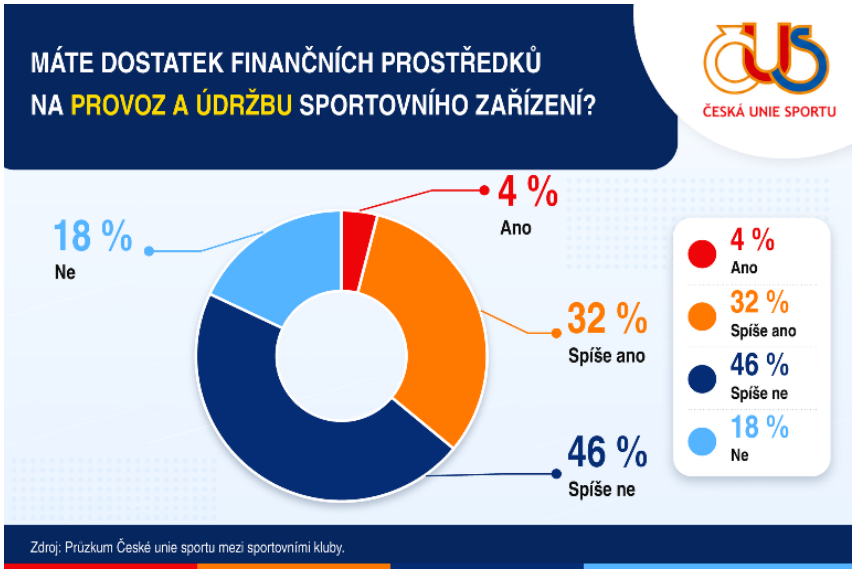
Další možností je provozovat klub v zásadě komerčně, v tu chvíli je otázka jak postavit business model, tak aby to vycházelo. Má se a v jaké míře podílet na financování stát (obec), mají příspěvky pokrýt všechny náklady (to by u nás bez dotací byly 25tis ročně). Nevím.

Sportovní gymnastika Frenštát
Málo financí na řádné zaplacení trenérů a rozhodčích, drahé nářadí nad naše finanční možnosti (spoříme více let na pořízení hlavního nářadí - kladina, bradla).

Plus dalších 322 obdobných komentářů

4. Sportoviště stárnou. Kluby nemají peníze na provoz ani rekonstrukce

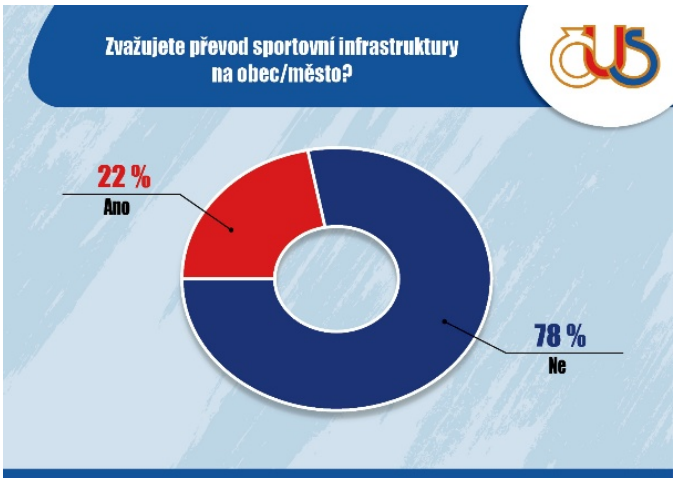
Problémy se sportovní infrastrukturou patří mezi další zásadní překážky rozvoje českých sportovních klubů. Podle letošního průzkumu České unie sportu nemá 65 % klubů dostatek prostředků na provoz a údržbu sportovních zařízení a 76 % uvádí, že jejich sportoviště potřebují zásadní investice, opravy nebo modernizaci. Více než pětina klubů – 22 % – už dokonce připouští, že kvůli neudržitelnosti správy nabídne svá sportoviště k převodu městům nebo obcím.

Otevřené odpovědi ukazují dva hlavní problémy. Prvním je nedostatek samotných sportovišť a tréninkových kapacit. Kluby napříč republikou popisují přeplněné haly, nedostatek hřišť, ledových ploch, bazénových drah nebo prostor pro zimní přípravu. V některých případech už nedostatek kapacit přímo omezuje počet a délku tréninků. Basket Club Benešov například uvádí, že kvůli nedostatku basketbalových hal musí tréninky jednotlivých družstev omezovat nebo krátit. Volejbalový klub Beskydy Frýdlant nad Ostravicí zase po nárůstu počtu dětí řeší přeplněné tréninkové jednotky, protože ve městě není dostatek vhodných prostor.

Nedostatek infrastruktury tak paradoxně může brzdit kluby právě ve chvíli, kdy se jim daří získávat nové děti. VK Austin Vsetín například uvádí, že kvůli přetížené sportovní hale nemůže zvýšit počet tréninků a soutěžní utkání musí někdy hrát v sousední obci. Klub podle své odpovědi nemůže naplno rozvíjet hráčky ani dosahovat lepších sportovních výsledků, přestože má dostatek talentovaných dětí.

Druhým zásadním problémem je technický stav existujících sportovišť. Řada klubů působí v areálech, kabinách a tělocvičnách starých desítky let, jejichž obnova je nad jejich finanční možnosti. Tělovýchovná jednota Těšnovice například uvádí, že její více než padesát let staré kabiny jsou v havarijním stavu.

Právě rostoucí náklady na každodenní provoz přitom klubům berou prostředky, které by mohly použít na rekonstrukce. Pouze **4 %** klubů v průzkumu uvedla, že mají na provoz a údržbu sportovišť dostatek financí, dalších **31 %** odpovědělo „spíše ano“. Na opačné straně je **65 %** klubů, které prostředky spíše nebo jednoznačně nemají. Tento problém se přitom drží dlouhodobě na podobné úrovni – v roce 2020 šlo o **68 %**, v roce 2021 o **61 %** a v roce 2024 o **69 %** klubů.

Nejsilnější reakce klubů, které mají problém s infrastrukturou

TJ Sokol Vlkoš
Provoz areálu. Zajišťujem činnost ve vlastním volném čase, bez odměny (provoz, údržbu, sport i administrativu) - takto neudržitelné. Majetek musíme převést na obec, ani na to není pořádně čas a klid.

TJ Baník Rtyně v Podkrkonoší
Katastrofální stav zázemí sportoviště pro kopanou, kde nejsme schopni jako majitelé objekt zrekonstruovat našimi prostředky, a kdy současné vedení města nemá zájem o bezplatný převod do majetku města, které by určitě dokázalo finanční prostředky sehnat, ať ze svého rozpočtu nebo snadnějším získáním dotačních titulů.

Tělovýchovná jednota Kublov
Jsme velmi malý klub, máme tělocvičný sál, mít na rekonstrukci v rámci aktuálních standardů je nemožné, uvažujeme o to, aby obec vstoupila jako spoluvlastním a pomohla s údržbou

Tělovýchovná jednota Palhanec
Povodeň v roce 2024 nám zničila veškeré zázemí (budovy, hrací plochu, všechno vybavení) a doposud jsme nebyli schopni financovat opravy. V současné době hrajeme na pronajatých hřištích (kabinách), které platíme.

SK Blučina
Zdědili jsme starou budovu, energeticky nesmyslně postavenou někdy v 70.letech, snažíme se ji po částech rekonstruovat a modernizovat, nicméně prostředky máme skromné a je to boj s větrnými mlýny. Spotřeba energií tvoří cca 40% našeho rozpočtu, údržba fotbalového hřiště dalších 20%, něco z provozních prostředků musíme použít na spoluúčasti investičních dotací a na sport samotný pak zbývá jen velmi málo.

TJ Svádov-Olšinky
Pokud jde o to co nás trápí, tak je to provoz a údržba a hlavně investice do modernizace klubového zázemí. Kabiny jsme sice v roce 2019 za podpory kraje opravili, ale při 8týmech jsou 4 kabiny málo a na nástavbu bez dotačního programu nemáme finance. Celkově nám chybí prostory pro uložení techniky i třeba školení. A přitom by stačilo, kdyby program kabina nebyl jen pro obce do 3000 obyvatel. Náš klub je na periferii katastru města a tím nemá nárok. Město nechce investovat do cizího majetku /kabiny patří klubu/ a klub nedosáhne na program KABINA protože je v katastru města.

FC Slavia Michálkovice
chybí finance na investece do sportoviště, resp. jiná forma podpory než ta stávající. Stávající stav podpory v minimální výši s 30% spoluúčastí je pro menší kluby nedosažitelná, ale budovy nám padají na hlavu

TJ Sokol Jičíněves
Stav kabin - budova je z 70 let, bohužel síly zdí atd. nemá vůbec smysl zateplovat nebo nějak opravovat. Jediné ekonomické a smyslplné řešení je budovu zbourat a postavit novou v akt. standartech. 4. Finance - Obec funguje stabilně již roky, příspěvky stále zvedáme a když NSA a Můj klub fungují, tak vycházíme tak nějak. Minimální rezervy, ze kterých ale nejsme schopni větších rekonstrukcí atd. To co vidíme u týmů měst z okresu (Jičín, Hořice nebo Bělohrad), u nás není možné. Nejvíce nás pak mrzí, jak zázemí hodnotí rodiče (diváci) z těchto měst. Pořád se snažíme to posouvat, ale spousta investic jsou vyhozené peníze.

Plus dalších 144 obdobných komentářů

5. Psychická odolnost dětí slábne. Kluby řeší horší koncentraci nebo strach z neúspěchu

Zkušenosti sportovních klubů ukazují, že jednou z výrazných změn posledních let není pouze horší fyzická připravenost dětí, ale také jejich psychická odolnost a přístup ke sportu. Trenéři stále častěji popisují děti, které obtížněji zvládají tlak, neúspěch nebo kritiku, hůře se soustředí a mají menší ochotu vystoupit ze své komfortní zóny. V některých klubech se tento vývoj promítá také do nepravidelné docházky, menšího zájmu o soutěže a turnaje nebo do toho, že děti vnímají organizovaný sport spíše jako jeden z mnoha volnočasových kroužků než jako dlouhodobý závazek.

Nejde přitom pouze o jednotlivé zkušenosti trenérů. Celostátní průzkum České unie sportu z roku 2026, do kterého se zapojilo 2 331 sportovních klubů a tělovýchovných jednot, ukázal, že **58 %** klubů pozoruje u dětí častější problémy se sníženou odolností vůči stresu. Ještě o něco více, **59 %** klubů, zaznamenává zhoršení pozornosti a koncentrace během tréninků. Přibližně **39 %** klubů upozorňuje na častější problémy se sebevědomím a **18 %** registruje častější výskyt depresivních nebo úzkostných stavů.

Znepokojivý je zejména vývoj v čase. Zatímco v roce 2024 upozorňovalo na problémy dětí se zvládáním stresu **37 %** klubů, o dva roky později je to již **58 %**. Během pouhých dvou let tak podíl vzrostl o 21 procentních bodů. Sportovní prostředí se tím dostává do situace, kdy trenéři vedle rozvoje fyzických a technických schopností stále častěji řeší také psychickou stránku svých svěřenců.

Z odpovědí klubů je patrný ještě jeden společný motiv. Pro část dětí i jejich rodičů se mění samotné vnímání organizovaného sportu. Kluby upozorňují na menší ochotu pravidelně trénovat, jezdit o víkendech na soutěže nebo věnovat sportu čas nad rámec běžných tréninků. Například TK Slavia Orlová situaci popsala velmi přímo: „Děti neberou sport závodně, jen jako rekreační kroužek nebo ,,dražší" hlídání. Nechtějí dělat nic navíc mimo tréninky, nejezdí na turnaje, jsou pohodlní.“ Podobnou zkušenost má TJ Sokol Děhylov: „Ztráta zájmu dětí o výkonnostní sport, chodí do oddílu jako do kroužku, pozorujeme nižší motivaci na sobě více pracovat, účastnit se turnajů, bojujeme s častějšími absencemi na trénincích.“

Nejsilnější reakce klubů, které pozorují menší odolnost dětí

Handball club Milevsko
Nejvíce nás trápí psychika dětí, která se rok od roku zhoršuje. Nemůžeme mít na děti již takové fyzické a psychické nároky jako před 10 lety. Děti jsou méně odolné, dost často za ně mluví rodiče (myslím i děti 12-více let) Malé děti jsou naopak nadšené pro jakýkoliv pohyb a někdy je zase brzdí rodiče návštěvami babiček nákupy atd. a pak nám chybí děti na víkendové akce.

Krasobruslařský klub Česká Třebová
Rodiče - nesmyslné očekávání versus přístup k tréninku (chci mít šampiona, ale ať ho nebolí nožičky, případně omluvenky bez příčiny), zasahování do tréninků - ve smyslu: Je toho na něj moc, na druhé straně - málo se mu věnujete. U talentovaných dětí - slabá podpora od rodiny (nechtějí jezdit na závody nejen z finančních důvodů). Ať to dělá jen pro radost, přitom výkonnost by vedla k dobrým výsledkům. Jenže z jejich pohledu pokud nebude dítko na bedně - nemá smysl tam jezdit.

FC Jílové
Zcela zásadní je ale změna vnímání přístupu ke sportu u mladistvých hráčů (14 až 19 let). Většina z nich nemá zájem o pokračování hraní fotbalu po skončení v dorostu, takže investované prostředky do jejich výchovy jdou vniveč. Jsme rádi, pokud pokračuje alespoň jeden hráč z ročníku do A týmu mužů. vede to až k rušení B týmu družstva dospělých. nejsou lidi! Obecně klesá sportovní výkonnost hráčů mládeže (špatná obratnost, technika) a tím i následně úroveň hráčů v dospělém věku. Dále klesá schopnost unést kritiku staršího hráče či trenéra na slabší sportovní výkonnost mladého hráče. I proto často končí po dorostu.

SKIPPIES LIBEREC
V současné době nás nejvíce trápí pokles zájmu dětí a rodičů o nadstavbové aktivity mimo běžné tréninky – zejména o soutěže, workshopy a soustředění. V minulých letech jsme byli zvyklí jezdit na akce ve větších počtech, například na workshopy se hlásilo kolem třiceti dětí, zatímco nyní se často přihlásí jen několik jednotlivců. Zároveň je pro nás složité zjistit konkrétní důvody tohoto poklesu. Často nedokážeme rozlišit, zda je příčinou finanční náročnost, menší motivace dětí, časová vytíženost rodin nebo kolize termínů s jinými aktivitami. Tento trend ale výrazně ovlivňuje klubový život, týmového ducha i možnosti dalšího sportovního rozvoje dětí.

LA team Chotěboř
Pozornost deti/mladeze.. nejsou schopny se koncentrovat - podle nas treneru je to socialnimi sitemi (tiktok). Rodice nejsou moc ochotni resit s trenerem v klidu ruzne situace. Trener je skoro vzdy ten spatny, dite je v jejich ocich hvezda (kdyz to zjednodusim).

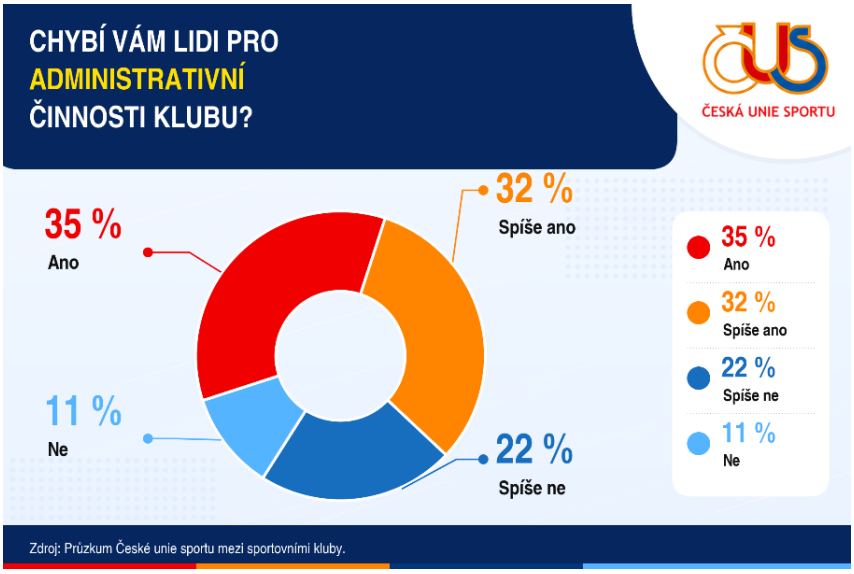
Sportovní spolek Dědice
Je škoda, že máme děti něco naučit, předat jim zkušenosti, docílit aby byly samostatní, dokázali se správně rozhodovat, měli všeobecnou tělesnou přípravu a pak spousta dětí nepřijde jen proto, že rodič je nezodpovědný a místo povinnosti na tréninku volí formu odměny, když zůstane dítě doma (zmrzlina, McDonald apod.).

HC Rebel město Nejdek
Neochota rodičů docházet s dítětem na sportoviště a tudíž odlivu dětí. Raději je dají na fotbal, protože nemusí tahat těžkou tašku a nemusí dítě oblékat do výstroje. Vše je pohodlnost rodičů i když dítě chce hrát hokej.

Plus dalších 189 obdobných komentářů

6. Byrokracie ukrajuje klubům čas na sport

Jedním z nejčastěji zmiňovaných problémů sportovních klubů je rostoucí administrativa spojená s jejich každodenním fungováním. Žádosti o dotace a jejich vyúčtování, účetnictví, evidence členů, zaměstnávání a odměňování trenérů, povinná hlášení státu nebo vedení několika různých rejstříků představují podle klubů stále větší časovou i odbornou zátěž. Zvláště pro menší spolky, které nemají vlastní administrativní aparát, se postupně stává problémem všechny povinnosti vůbec zvládnout.

Rozsah problému potvrzuje průzkum České unie sportu. Celkem **67 %** klubů uvádí, že jim chybějí lidé pro administrativní činnosti – **35 %** odpovědělo „ano“ a dalších **32 %** „spíše ano“. Pouze **11 %** klubů uvedlo, že nedostatek administrativních kapacit vůbec nepociťuje. S rostoucí složitostí provozu může souviset také problém s obsazováním vedení klubů. Celkem **78 %** klubů nemá dostatek zájemců o práci ve svých volených orgánech.

Z otevřených odpovědí je patrné, že kluby nevnímají jako problém jednu konkrétní povinnost, ale především součet nejrůznějších administrativních požadavků. SKP Benešov například zmiňuje vyúčtování mezd trenérů a brigádníků, hlášení na ČSSZ a finanční úřad, účetnictví, vyúčtování dotací i opakované vyplňování dotazníků. Podle klubu už jde o zátěž, kterou je obtížné zvládnout bez kvalifikovaného účetního – jeho zaplacení však představuje další náklad. Velká část kritiky směřuje k administrativě spojené s veřejnou podporou sportu. Kluby opakovaně zmiňují složitost dotačních žádostí, dokládání nákladů a následné vyúčtování. TJ Sokol Lichnov upozorňuje na přibývající administrativu spojenou s žádostmi, správou a vyhodnocováním dotací a zároveň na nové povinnosti při zaměstnávání trenérů. Podle klubu se malé organizace mohou při současném množství požadavků postupně „uadministrovat“.

Podobnou zkušenost má TJ Sokol Řepy, který vedle žádostí a vyúčtování dotací zmiňuje nutnost udržovat aktuální několik různých rejstříků, povinnosti vůči ČSSZ nebo administrativu kolem DPP a DPČ. Pro malé kluby může být problémem i samotná odborná náročnost dotačních systémů. TJ Sokol Nová Ves u Chotěboře uvádí, že na některé dotační tituly nemá dostatečné časové ani personální kapacity. Za výrazně jednodušší považuje podporu, u níž pouze doloží, na co peníze skutečně použil, místo zpracovávání rozsáhlých plánů, projektů a následných vyhodnocení.

Další výraznou oblastí je administrativa spojená s lidmi, kteří pro klub pracují. VK Polanka nad Odrou například upozorňuje, že pokud chce finančně odměnit trenéry, musí řešit dohody a pravidelná hlášení. Lidé přitom tuto práci vykonávají ve volném čase vedle svého zaměstnání. Klub popisuje, že administrativní povinnosti se pro ně postupně stávají spíše další zátěží než činností spojenou s radostí ze sportu.

Podobné výhrady se objevují napříč republikou. Kluby zmiňují administrativu kolem odměn trenérů, DPP, účetnictví, daňových povinností nebo nových státních hlášení. Sportovní klub ZŠ Jeseniova například upozorňuje na neustále rostoucí administrativu spojenou právě s odměňováním trenérů.

Nejsilnější reakce klubů, které trápí byrokracie

SPORT KLUB VOLEJBAL Hošťálková
Kvůli administrativní chybě jsme museli vrátit většinu dotace z Kabina 2021 (cca 190tis. Kč), nikdo neřešil, že jsme malý klub a vše ostatní bylo provedeno podle pravidel (kromě data vystavení a splatnosti faktury)

TJ Slavoj Jarošov
Chybí nám více lidí, kteří by byli ochotní se podílet na chodu klubu, protože když to dělá jeden nebo dva lidé, tak je to časově náročné, když ještě dělá administrativu, dotace, faktury, účetnictví, do toho trénuje děti.. Chybí nám trenéři, kteří by byli ochotní jít za hranu a dát tomu víc než je potřeba. Chybí energie rozvíjet klub, je to těžké a pro nás, co tomu dáváme hrozně moc hodin týdně, je to fakt náročné a už dochází síly a motivace dál klub vést.. Trenéry nedokážeme dobře zaplatit, lidé nejsou ani ochotní nám prostě pomáhat pravidelně..

TJ Nová Dědina
Jako předseda dělám funkci zdarma, k tomu zajišťuji účetnictví, dotace, akce, komunikaci s obcí, vedu trénink nejmladších dětí. Cca 1 - 2 osoby mi dobrovolně pomáhají. Dlouhodobě bez finanční motivace je to neudržitelné. Nemusím se tímto živit, ale kdybych měla peníze aspoň na PHM, když vozíme děti na zápasy, nebo malou odměnu pro trenéry, bylo by to udržitelné. V malé vesnici sdružujeme 50 dětí i z okolních obcí a bez podpory obce, která nám poskytuje sokolovnu zdarma je to nemyslitelné. V posledních 2 letech pozoruji,že pro některé rodiče je problém i členský příspěvek 200 Kč za rok, kdybych je vyžadovala děti nebudou chodit (zejména v rodinách s více dětmi problém), registrační poplatky za zápasy apod. to musíme hradit my. Drží nás cca 60 dospělých, kteří jsou členy, jen aby nás podpořili. Soustředění apod. na to rodiče nemají peníze. Při dnešních cenách nám to prostě finančně nevychází.

Sokol Horní Bojanovice
Dobrý den, peníze z dotací se dají získat hrozně složitě a administrativně velmi náročně. Veškeré podklady, odkazy, aplikace jsou v nejmodernějších verzích, tudíž musíme modernizovat svá PC tak, aby to zvládaly. Tohle je neudržitelná situace a kolektivní sporty na vesnicích do deseti let skončí.

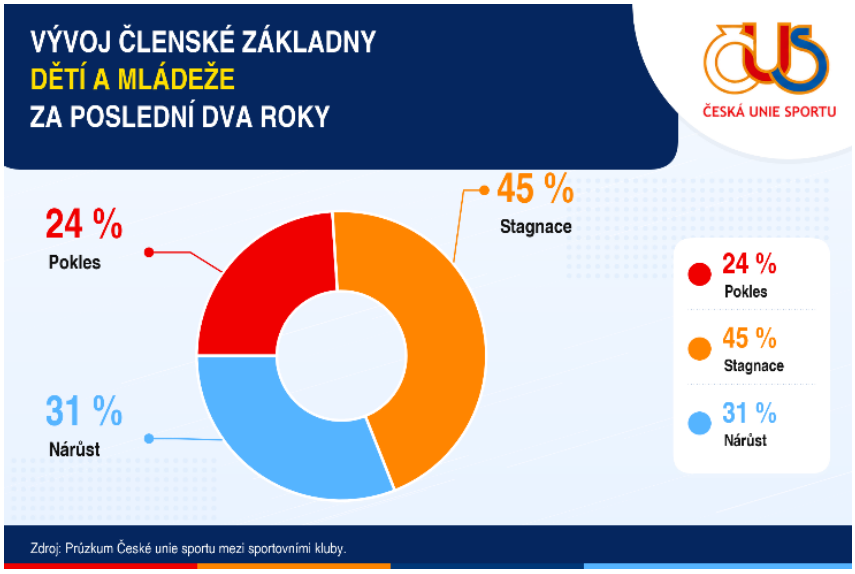
VK Polanka nad Odrou
trápí nás velká administrativní zátěž, když trenéry chceme finančně odměnit, tak je třeba mít na vše dohody, posílat měsíční hlášení a toto je dost nepříjemné , kdy všichni toto děláme po své práci ve volném čase a je to pro nás větší zápřah, než zábava, Nelze si už na tuto práci najít placenou silou, to už by ten klub vůbec nemohl fungovat, proto to děláme sami s dobrovolníky a účetními z vlastních řad. toto vidím jako velké stížení. Musíme hradit nájem za sportoviště, shánět peníze od sponzorů, jelikož dotační programy úplně chod klubu nepokryjí. A do toho tyto Dohody, nevím jak dlouho se ještě najdou lidi, kteří toto budou chtít dělat a dospějeme do fáze, že děti sportovat nebudou vůbec.

TJ Sokol Nová Ves u Chotěboře
Pokud jsou vypsány dotační tituly, nemáme na to administrativní kapacity, ani časové ani členské. Doposud nás podporovala obec, ale i tam peníze dochází. Podpora z obce byla pro nás administrativně nejjednodušší, neboť tam jsme dokládali konkrétně co jsme pořídili, co jsme absolvovali a jak provádíme cvičební aktivity. Nemusí se sepisovat žádné plány, projekty, návrhy a zpětné vyúčtovávání.

Plus dalších 102 obdobných komentářů

7. PROBLÉMY S ČLENSKOU ZÁKLADNOU. Kluby varují před klesajícím zájmem

Výsledky průzkumu neukazují na plošný a dramatický úbytek dětí a mládeže ze sportovních klubů. Během posledních dvou let zaznamenalo pokles dětské a mládežnické členské základny 24 % klubů, zatímco u 44 % její velikost stagnovala a 31 % klubů dokonce evidovalo nárůst. Přesto se v otevřených odpovědích opakovaně objevují obavy ze slábnoucího zájmu mladé generace o pravidelný a zejména výkonnostní sport.

Určitý varovný signál přinášejí už nábory nových členů. Od září 2025 zaznamenalo **35 %** klubů nižší počet nově příchozích dětí a mladých sportovců než v předchozích letech. Obvyklý počet nových členů evidovalo **49 %** klubů a pouze **15 %** zaznamenalo jejich vyšší počet. Problém tak zatím nemusí být patrný ve velikosti celé členské základny, ale může se postupně projevovat v menším přísunu nové generace sportovců.

Naopak data o odchodech dětí zatím nenaznačují výrazné plošné zhoršení. Celkem **69 %** klubů uvedlo, že v roce 2025 zaznamenalo obvyklý počet odcházejících dětí bez významnější změny oproti předchozím rokům. Vyšší odliv evidovalo **13 %** klubů, zatímco **15 %** zaznamenalo odchodů méně než v minulých letech. Z výsledků tak vyplývá, že větším rizikem než náhlé opouštění klubů může být do budoucna právě slabší příchod nových dětí.

Otevřené odpovědi zároveň ukazují, že samotný počet členů zachycuje pouze část problému. Řada klubů upozorňuje na proměnu vztahu dětí a jejich rodin k organizovanému sportu. Děti podle nich častěji vnímají sport jako jeden z mnoha volnočasových kroužků, méně se chtějí účastnit soutěží a turnajů, jejich docházka bývá nepravidelnější a klesá ochota věnovat sportu čas i mimo běžné tréninky. Některé kluby proto rozlišují mezi zájmem dítěte „chodit sportovat“ a ochotou věnovat se sportu pravidelně a dlouhodobě.

Dalším problémem je udržení mladých sportovců v období dospívání. Některé kluby upozorňují na výrazný úbytek členů při přechodu z mládežnických do dospělých kategorií. FC Jílové například uvádí, že po skončení dorosteneckého věku pokračuje do mužského týmu někdy pouze jediný hráč z ročníku, což může vést až k rušení dospělých družstev. Jiné kluby popisují odchod mladých lidí za studiem do větších měst a jejich následné nevracení do mateřských oddílů.

Nejsilnější reakce klubů s problémy s členskou základnou

SKIPPIES LIBEREC
V současné době nás nejvíce trápí pokles zájmu dětí a rodičů o nadstavbové aktivity mimo běžné tréninky – zejména o soutěže, workshopy a soustředění. V minulých letech jsme byli zvyklí jezdit na akce ve větších počtech, například na workshopy se hlásilo kolem třiceti dětí, zatímco nyní se často přihlásí jen několik jednotlivců.

FC Jílové
Zcela zásadní je ale změna vnímání přístupu ke sportu u mladistvých hráčů (14 až 19 let). Většina z nich nemá zájem o pokračování hraní fotbalu po skončení v dorostu, takže investované prostředky do jejich výchovy jdou vniveč. Jsme rádi, pokud pokračuje alespoň jeden hráč z ročníku do A týmu mužů.

TJ RADON Vysoká Pec
Nepřicházejí nové děti, obrovský nezájem, lenost a neochota rodičů děti přivézt pravidelně na trénink, trend "kroužku a chceme to podle sebe a jen když máme chuť" apod. To vše vede ke snižující se motivaci trenérů, kteří vše dělají ZDARMA, noví trenéři nejsou (děti končí se sportem příliš brzy nato, aby z nich byly v pozdějším věku trenéři).

TK PRECHEZA PŘEROV
Nezájem dětí a rodičů o sport, raději nechají svoje děti v klidu doma hrát hry na počítači. Neochota rodičů jezdit s dětmi po turnajích. Nedostatek financí na kvalifikovanější trenéry.

TK Slavia Orlová
Děti neberou sport závodně, jen jako rekreační kroužek nebo ,,dražší" hlídání. Nechtějí dělat nic navíc mimo tréninky, nejezdí na turnaje, jsou pohodlní.

KSC Brno Tigers
Rodiče mají největší zájem o sportování 1x týdně, ale zároveň by rádi jezdili na soutěže, což není udržitelné pro vyšší úrovně jakéhokoliv sportu, pochopitelně. Vícekrát týdně sportovat jim ale brání práce (dovoz dětí na tréninky) nebo pak nejčastěji jiné aktivity a kroužky.

TJ Sokol Děhylov
Poslední roky nás trápí také to, že rodiče nevnímají sport svých dětí jako prioritu, například naplánují rodinný výlet do termínu bodovacích turnajů mládeže nebo naplánují jinou aktivitu do termínu zápasu družstva, přestože termíny vědí dopředu.

TJ JISKRA HEJNICE
Děti nemají zájem o sport, a ačkoliv se snažíme řešit nábory do oddílů, bez úspěchu. Jsme v lokalitě poměrně ekonomicky slabé, v pohraničí Frýdlantského výběžku, avšak krajinově ideální ke sportovním aktivitám.

Tenisový klub ČLTK Jihlava
Klesá zájem o sport jak u dětí tak u dospělých, s tím souvisí i pokles členské základny. Parkoviště před klubem bylo bezplatné a od loňského roku je placené, takže se tam nechce lidem parkovat. Těch, kteří přijdou pěšky nebo přijedou na kole je málo. Rodiče k nám nechtějí vzhledem ke zvýšenému provozu ve městě pouštět děti pěšky a na přivezení autem zřejmě nemají moc času. Máme krásný sportovní areál, co je to ale platné když klesá zájem o jeho využití z řad veřejnosti.

TJ Spartak Pelhřimov – kuželkářský oddíl
Problémů je hodně, ale asi největší je nezájem mládeže pokračovat třeba po 3-5 letech tréninků a utkání v další činnosti, což je pro trenéry a další funkcionáře frustrující.

Plus dalších 204 obdobných komentářů

8. Kluby jsou na státní podpoře závislé, nejistota dotací jim komplikuje fungování

Státní dotační podpora představuje pro naprostou většinu sportovních klubů pracujících s dětmi a mládeží jeden ze základních pilířů jejich fungování. Pro 51 % klubů je získání prostředků z dotační výzvy Můj klub existenčně důležitou pomocí a dalších 43 % ji označuje za důležitou podporu své činnosti. Celkem je tedy program významný pro 94 % klubů. Pouze 5 % jej považuje za podporu, která není zásadní, a jedno procento za drobnou část celkového rozpočtu.

Míra závislosti na státní podpoře se přitom prakticky nemění. V roce 2024 označilo Můj klub za existenčně důležitou pomoc **53 %** klubů a dalších **43 %** za důležitou podporu. Za dva roky tedy nedošlo k zásadnímu posunu. Kluby pracující s dětmi a mládeží zůstávají na prostředcích z tohoto programu výrazně závislé.

Právě v kombinaci s touto závislostí získávají na významu problémy, které kluby popisují v otevřených odpovědích. Jedním z nejčastěji zmiňovaných je nejistota, zda dotaci získají, v jaké výši a především kdy budou peníze skutečně vyplaceny. Kluby přitom musí od začátku roku hradit nájmy, energie, údržbu sportovišť, odměny trenérů a další běžné náklady.

Tělovýchovná jednota LIAZ Jablonec nad Nisou například v polovině května stále nevěděla, zda a kdy prostředky z programu Můj klub obdrží. Běžné výdaje přitom musela dál platit a období bez dotačních prostředků podle své odpovědi překlenovala díky penězům získaným v minulosti z prodeje majetku. Podobnou zkušenost popisuje TJ Mosilana Brno, podle níž nejistota ohledně přidělení dotace brání klubu pouštět se do dalších aktivit.

Kluby upozorňují také na to, že pozdní rozhodování a vyplácení dotací komplikuje dlouhodobé plánování. Atletika Slavkov u Brna popisuje situaci, kdy žádost podává v listopadu či prosinci, ale peníze určené na provoz během celého roku dostává až v červenci. Klub proto podle vlastních slov „žije z roku na rok“ a nemůže vytvářet dlouhodobou koncepci například v oblasti profesionálních trenérů. Na pozdní vyplácení prostředků upozorňují také Tenisový klub Kaznějov nebo TJ Slavoj Český Brod, podle něhož není možné dotační příjmy spolehlivě zahrnout do rozpočtu a počítat s nimi. Vedle termínů a předvídatelnosti financování kluby kritizují také některá pravidla samotného systému podpory. Z odpovědí zaznívá, že nastavené podmínky mohou znevýhodňovat malé kluby, méně rozšířené či individuální sporty nebo kluby zaměřené na pravidelný pohyb dětí bez ambice účastnit se soutěží.

Výrazným tématem je zejména vazba podpory na soutěžní činnost. SKP Náchod upozorňuje, že dítě, které pravidelně sportuje, ale nezávodí, přináší klubu v programu Můj klub výrazně nižší podporu než soutěžící dítě. Klub považuje takové nastavení za nespravedlivé a varuje, že vytváří tlak na zapojování dětí do soutěží i v případech, kdy chtějí sportovat především pro radost, zdraví a pravidelný pohyb. Současně upozorňuje na rozdílné podmínky pro kolektivní a individuální sporty.

Nejsilnější reakce klubů

Sportovní klub Pernštejn Nedvědice

Jako doklad této skutečnosti uvádím situaci, kdy původně kladné stanovisko k žádosti o dotaci z dotačního titulu Kabina 21 nám umožnilo získat dotaci ve výši 800 tis.Kč. V situaci, kdy klub měl uvedené finanční prostředky připsané na bežném účtu, bylo provedeno výběrové řízení a zajištěno dofinancování z vlastních zdrojů, představitelé samosprávy odmítli původní podpůrné stanovisko prodloužit a poskytnout původně schválenou povinnou 20% spoluúčast. Získanou dotaci proto musel klub vrátit zpět do rozpočtu NSA!!! Po této zkušenosti jsme na podávání žádostí na investice rezignovali.

Tělovýchovná jednota LIAZ Jablonec nad Nisou

Jednoduchý fakt: Je polovina května nemáme vůbec tušení zda a kdy dostaneme dotaci z titulu Můj klub. Přitom běžné platby jako nájem, energie, údržbu sportoviště, odměny trenérů a další výdaje platit musíme. To, že existujeme bez toho aniž bychom byli v insolvenci ej jedině zásluhou toho, že jsme v minulosti prodali majetek. Prostředky z tohoto prodeje nám umožňují prakticky přežít do doby než se k nám dostanou dotace na provoz.

Atletika Slavkov u Brna

To jakým způsobem (ne)funguje dotace MK. Žádost se podává v listopadu/prosinci, peníze reálně dostáváme v červenci - ale na provoz klubu během celého roku. Z dotace nelze vytvářet rezervu, je nutné ji využít celou. To vede ke komplikovanému využívání veškerých prostředků, které klub získá. V podstatě žijeme z roku na rok, to brání systematické přípravě a možnosti vytvoření dlouhodobé a koncepční práci s profesionálními trenéry - protože nemáme jistotu, zda vůbec nějaká dotace MK bude, nelze vytvořit žádnou rezervu. […] My běháme po tmě v mrazu na stadionu. Státu navzdory.

SKP NÁCHOD

V současné době nás nejvíce trápí nastavení státní podpory sportu dětí a mládeže, zejména v programu Můj klub 2026. Z podmínek výzvy je zřejmé, že dítě, které pravidelně a poctivě sportuje, ale nezávodí, má pro stát výrazně nižší hodnotu než dítě, které závodí. U nesoutěžících dětí činí podpora pouze 1 100 Kč na dítě, zatímco u soutěžících sportovců jde o 4 000 Kč, případně až 5 000 Kč v další kategorii. Takové nastavení považujeme za velmi nešťastné a nespravedlivé.

HC REBEL město Nejdek

Podali jsme si žádost o dotaci a bohužel byla chybně podaná. bylo nám sděleno že jsme vyřazeni a musíme počkat pokud bude druhá výzva. Jsme malý klub a na dotacích jsme závislí. Dozvěděl jsem se že bohužel druhá výzva nebude což je docela velký problém pro náš klub. Byl bych velice vděčný a nejen za náš klub, ale i za ostatní, který mají takovýto problém a jsou vyřazeni, aby byla možnost k sjednání nápravě. Chybovat je lidské a určitě to neděláme schválně. Máme i svoji práci a pokud se k tomu připočítá stres tak chyba je na světě.

ES OFF ROAD TEAM

téměř "šikana" ze strany finančního úřadu po přijetí darů od členů výkonného výboru a několika dalších členů klubu - upřímně, po této zkušenosti, jsme zvažovali ukončit činnost klubu, neboť dary od VV a dalších 2 členů klubu jsou prakticky jedinými zdroji příjmu

Sportovní klub Škrdlovice

Jsem předsedou klubu stolního tenisu kde zároveň vykonávám funkci hlavního trenéra mládeže s licencí C. Je mi 70 let, jsem důchodce a právě proto mám čas se této činnosti věnovat. Ostatní, kteří ještě pracují nechtějí tuto činnost z důvodu nedostatku času a navíc zdarma vykonávat. Naše obec má cca 700 obyvatel a tak patří k těm menším. Máme 30 členů a z toho 12 děti do 18-ti let. Účastníme se se čtyřmi družstvy krajských a okresních soutěží a s dětmi pravidelně jezdíme na krajské turnaje mládeže v rámci projektu KSST Vysočina „O pohár Vysočiny“. Vše děláme zdarma z důvodu nadšení pro tento sport!

Plus dalších 134 obdobných komentářů